

гръцки философъ, проповѣдникъ на едно особно учение — тео-себия (благотворение) и педагогъ. Въ него дружество сѫ били: Иларионъ Стояновичъ (сътнѣ Макариополски), братията му Николай и Димитръ Михайловски, Д-ръ Стоянъ Чомаковъ, Иванъ Добровски, Хрисантъ, Захарий Струмски, Георги Попъ Илиевъ, Босилинъ, Никола Димитровъ, Анастасъ Чалжковъ.

Дружеството е имало за цѣль работенъето да се събуди българския народъ. То е било съставено по подобието на гръцките „хетерии“ и подъ влиянието на увлекателните проповѣди на Каири — отрицателъ на христ. религия, но непоклатимъ елински патриотъ, който казвалъ: „всичко, косто не е елинско, не е достойно за елинитъ. Срамъ е за елининъ да имать за основателъ на вѣрата си и да почитатъ единъ израилтянинъ...“

Членоветѣ на Андроуското Дружество отпослѣ се явяватъ като поборници както въ областта на периодическия ни печатъ, така сѫщо и въ областта на народната ни борба противъ гръцизма и неговото опасно влияние въ България. Това, което Каири имъ е рассказалъ за величието на елинизма и за разширението и подиганьето на Еллада, тѣ го схваняли и приспособили за възражданьето и величието на България... Не токо тѣй отъ устата на тѣзи дѣйци ние сми чуvalи често думитъ: „гръцката школа ни научи да се пазимъ отъ гръцкото и да тачимъ и любимъ своето.“

По-нататъкъ въ 1857 година ние срѣщами въ Цариградъ една „Българска книжовна община“, която разви твърдѣ ползотворна публицистическа дѣятельностъ.

Нейно дѣло сѫ: „*Българските Книжици*,“ които, както по формата си, така и по съдържанието си смѣло могжть да се нарѣкватъ първото въ пълната смисъль на думата българско периодическо списание. „*Български Книжици*“ не стоїтъ по долу отъ най-добрите съвременни издания отъ тозъ родъ. Едно сравнение на която щете книжка отъ „*Б. К.*“ съ коя и да било отъ най-богатитѣ книжки на днешнитѣ наши мѣсечни списания ще ви убѣди въ туй твърдение.

„*Българските Книжици*“ сѫ излазяли четири години — отъ 1858 до 1861 год. включително.

Най-напрѣдъ тѣ сѫ били редактирани отъ *Д. Мутъевъ*, калоферецъ, профессоръ петербургски, авторъ на *Кратка Естествена История* и повиканъ нарочно за тѣзи работи, която по болѣсть, напустилъ безъ врѣме.

Слѣдъ Мутъева поелъ редактираньето на *Книжици* *И. Бояновъ*.